

ladt; det har vel engang været forudsat, at det kunde lade sig gøre, men da stod det udtrykkelig i Loven, at der ogsaa kunde aabnes Sektioner af Banen. For Øvrigt antager jeg, at der ikke kan være Tvivl om, at det ved en Bane af den Sænge, som der her er Tale om, ikke kan tillades, at den aabnes, førend den helt er færdig, og Regjeringen har erkjendt, at den kan aabnes; men jeg har ikke Noget imod, at det sættes i Loven, naar det kun er dette, som de ærede Medlemmer ville have tilføjet til den Bestemmelse, der findes i selve Lovforslaget. Videre forekommer det mig ikke, at der for Diebliffet er Anledning, for mig til, at udtale,

R. Jensen (Randers Amts 3die Valgkreds): Jeg havde rigtignok ogsaa tænkt paa at indbringe et Forslag angaaende en Bane, som skulde have sit Udløb fra Randers-Grenaa-Banen og til Aarhus, men da de øvrige Medlemmer af Udvalget fandt, at de ikke kunde gaa med dertil, og da jeg tillige hørte Ministerens Udtalelse, mente jeg, at det var unyttigt at fremkomme med et saadant Forslag. Jeg var hængt for, at det skulde forstyrre den hele Plan, og dette vilde jeg nødig være med til, skjøndt jeg veed, at der er en stor Del af Randers Amt, nemlig Øster-Vishjerg og Sønder-Hald-Herred, som hverken vil faae Andel i den nye Bane fra Randers til Grenaa eller i Statsbanen, og som desuden er en meget frugtbar og tæt befolklet Egn. Det vilde ikke være saa uhenigtsmæssigt, om der kom en Bane fra et Punkt paa Randers-Grenaa-Banen til Aarhus. Der vilde derved fremkomme mange Hjelpeilber navnlig med Hensyn til Brændsel og Tørv, hvorpaa den Egn, som Randers-Grenaa-Banen gaar igjennem, er saa rig; men naar disse Produkter skulle føres omtrent dobbelt saa lang en Vej, som de ellers vilde gaa, vil der ikke blive Noget deraf. Da imidlertid de øvrige Medlemmer af Udvalget ikke kunde være med til at arbejde for et saadant Forslag, vilde jeg ikke stille det alene. Jeg er imidlertid glad ved at høre, at Ministeren er tilbøjelig til at gaa ind paa Forslaget under Nr. 7 til § 3, thi der kan da mulig i Fremtiden være Udsigt til en Bane paa det omtalte Sted, og en saadan Bane kan jo paa mange Steder gjøre megen Nytte. Jeg er overbevist om, at denne Bane vil blive en af dem, der ville betale sig bedst af de smaa Baner. Om den end ikke kan komme lige strax, er jeg alligevel tilfreds med, at denne Sag kan faae aaben, idet Ministeren ikke modsætter sig det Forslag, der er stillet af det samlede Udvalg under Nr. 7. — Endnu skal jeg sige et Par Ord med Hensyn til Baneretningen. Jeg skulde ikke komme ind dernaa, naar det ikke foretom mig, at af de to Linier, som der er tænkt paa, er den ene mest hensigtsmæssig. Jeg skulde henstille til den ærede Minister, om ikke saafremt den Linie skulde blive taget til Følge, som der er mest Udsigt til

for Diebliffet. Banen da kunde gaa fra Staffogaard lidt længere mod Vest; thi saa vilde en inoget større Del af Sønder-Hald-Herred faae Gavn deraf. Jeg veed ikke, om dette kunde medføre nogen Vanfælgelighed.

Mark (Den ærede Minister holdt sig i sin Argumentation stærkt til det Faktum, at der forelaa en Begjæring om Koncession fra den ene Side og ikke fra den anden. Derfor det skulde have noget Særligt at betyde, at der rent formelt uden videre Garantier foreligger en Begjæring om Koncession, saa synes jeg oprigtig talt, at der ikke handles ganske rigtigt i Sagen; thi jeg vilde paatage mig at flasse en lignende Begjæring i Løbet af 24 Timer. I Øvrigt vil jeg bemærke til den ærede Minister, at Spørgsmaalet om at genere Realisationen af Randers-Banen vilde have nogen Betydning, hvis man fra Aarhus kun omhandlede en Thorsager-Aarhus-Bane med Tilslutning dertil, hvis man gjorde det nu, — thi noget Andet er, hvad man gjorde senere, naar Banen blev færdig; — men det kan ikke genere Realisationen af Randers-Grenaa-Banen, at Ministeren i sin Lov fik en Bemyndigelse til indenfor nogle Maanedor, i hvilke der kunde gjøres Forsøg, om man fra Aarhus kunde realisere den samlede Plan; Randers indbefatter, at give Koncession dertil. Jeg tror, at man kan realisere den Plan, thi der er ingen Interesse i Randers Amt for at faae det hele samlede Projekt i Gang. Hava vi ikke faaet om Tilfud fra selve Randers, saa have vi faaet om et saadant Tilfud, saa samtlige Landdistrikter i Randers Amt, at der ikke er Tvivl om, at dette Projekt har lige saa megen Udsigt til at realiseres som det andet; det vover jeg at paastaa. Den ærede Minister synes dog ikke at kunne have Noget imod at faae som et Alternativ, faakaltativt, ind i Loven, at til et af de to Projekter kunde han inden en vis Frist give Koncession. Den Begjæring, der nu foreligger fra Grenaa-Randers, vilde være lige saagjældig og have lige saa meget at betyde, om han i Loven tillige har Bemyndigelse til at kunne give Koncession til det samlede Foretagende. Naar det kommer til Stykket, maat det siges, at den Koncession, hvorom der nu er Begjæring, har ikke saa meget paa sig med Hensyn til Muligheden af sin Realisation, at det skulde være ligesom det Øieste, der maatte oprettholdes overfor den Begjærelse, der er tilstede, og den Beredvillighed, der er i en Del af Randers Amt til at gjøre Offre

Indenrigsministeren: Det kommer selvfølgelig ikke an paa det rent formelle Spørgsmaal, om der foreligger Begjæring eller ikke. Vil det ærede Medlem paatage sig at flasse en Begjæring om at bygge denne Bane mellem Randers-Grenaa med en Sidebane til Aarhus, saa stiller Sagen sig noget anderledes; men vel at